

Semne bune

Drăguțele și precisele profeții
ale lui Agnes Nutter, vrăjitoare

Roman

de

Neil Gaiman și Terry Pratchett

Traducere
LIVIU RADU

Neil Gaiman a câștigat trei premii Hugo, două Nebula, un premiu World Fantasy, patru Bram Stoker, unsprezece Locus, câte două premii British SF și Mythopoeic, patru Geffen și un premiu International Horror Guild. Este scriitor profesionist de peste douăzeci de ani, autor de romane, dar și de non-ficțiune (e de menționat monografia Duran Duran din 1984) și romane grafice, editor de antologii, scenarist și maestru de ceremonii la marile premii mondiale de F&SF. Cărțile lui au fost traduse în peste douăzeci de țări. Neil Gaiman s-a născut în Anglia, în 1960, dar acum trăiește în Statele Unite, lângă Minneapolis, Minnesota, unde crește dovleci și colecționează calculatoare și pisici. Vii. Printre admiratorii lui, se numără Norman Mailer, Stephen King, Alice Cooper și Tori Amos.

Terence David John Pratchett (Pterry, așa cum îl numesc fanii) este un scriitor de fantasy britanic (născut pe 28 aprilie, 1948, în Beaconsfield, Buckinghamshire), cunoscut mai ales pentru seria *Discworld*.

După ce a părăsit școala, în 1965, Terry Pratchett s-a angajat ca jurnalist la ziarul local Bucks Free Press („Am început cariera de jurnalist într-o dimineață, iar primul cadavru l-am văzut după numai două ore, căci pe vremea aceea, experiența de lucru nu era doar o vorbă goală”). Ca jurnalist, a fost trimis să-i ia un interviu lui Peter Bander van Duren, director al unei mici edituri din Buckinghamshire, despre o nouă carte a companiei respective, și atunci Pratchett a amintit întâia oară despre o carte semnată de el, *Oamenii Covorului*. Aproape 40 de ani mai târziu, Terry Pratchett este recunoscut ca unul dintre cei mai valoroși autori de fantasy ai tuturor timpurilor și unul dintre cei mai mari scriitori britanici contemporani, cu peste treizeci de milioane de volume vândute și cărți traduse în douăzeci și cinci de limbi.

DEDICAȚIE

Autorii doresc să se alăture demonului Crowley,
dedicând această carte amintirii lui

G.K. Chesterton

Un om care știa ce se întâmplă...

La început

Era o zi frumoasă.

Toate zilele fuseseră frumoase. Până atunci nu fuseseră decât șapte, iar ploaia încă nu fusese inventată. Dar norii care se strângeau la est de Eden sugerau că prima furtună era pe drum și că va fi una zdravănă.

Îngerul de la Poarta de Răsărit își puse aripile pe cap, ca să se apere de primii stropi.

— Scuze, spuse el, politicoș. Ce ziceai?

— *Ziceam* că picătura asta a căzut ca un balon de plumb, spuse șarpele.

— Oh. Da, spuse îngerul, care se numea Aziraphale.

— Sincer vorbind, cred că a fost un pic cam exagerat, zise șarpele. Mă refer la primul păcat și la toată chestia respectivă. Nu văd ce-i atât de rău să cunoști diferența dintre bine și rău.

— Trebuie să fie ceva rău, concluzionă Aziraphale, cu tonul ușor îngrijorat al cuiva care nu vede că-i așa și care-i preocupat de acest lucru. Altfel n-ai fi fost implicat *tu*.

— Mi-au spus, Du-te acolo și provoacă niște necazuri, spuse șarpele, al cărui nume era Crawly*, dar se gândea să și-l schimbe; decisese că *el* nu era Crawly.

— Da, dar tu ești un demon. Nu-s sigur că ai posibilitatea să faci bine, spuse Aziraphale. Știi, asta ține de natura ta fundamentală. Înțelege, nu-i nimic personal.

— Trebuie totuși să recunoști că a fost și un pic de spectacol, spuse Crawly. Adică arătatul la Copac și spusul „Să Nu Te Atingi De El“, cu litere mari. Nu-i ceva foarte subtil, nu-i așa? Vreau să spun, atunci de ce nu l-a pus într-un vârf de munte sau la distanță foarte mare? Asta te face să te întreb ce-a plănuit El, de fapt...

---

* crawly înseamnă cel care se târâște (nt.)